

Foto: patrikohman.com

FYRA SVENSKA REKORD**Namn** Johan Røjler**Ålder** 24 år**Bor** Örebro och Oslo**Meriter** JVM-guld allround, 3000 m och 5000 m, 2000, JVM-guld 5000 m, JVM-silver 1500 m, 2000, JVM-guld 5000 m, 2001, två juniorvärldsrekord, 2001, svenska rekord på 1500, 3000, 5000 och 10 000 meter**Målsättning** Att ta medalj i OS i Turin

Den optimala vägen till OS

För en idrottsman dröjer det fyra år mellan tenta och omtenta. Skridskostjärnan Johan Røjler från Örebro får sin andra chans i OS i Turin. I Salt Lake City blev betyget knappast godkänt, och i Turin krävs det medalj för att han själv ska vara nöjd. En sådan press hade fått de flesta att duka under, men Johan har ett trumfkort.

När jag ringer Johan är han precis hemkommen från träning och mitt i en viktig måltid. Så vi skjuter på samtalet i fyrtiofem minuter. När vi börjar prata igen är det en glad skridskoåkare efter en lyckad träning som jag bemöts av.

– Jag slog rekord på varvet och normännen hade sina nya specialdräkter så det var kul att åka ifrån några av dem, berättar han.

Jag märker snabbt att Johan är lika snabb i munnen som i sina ben; snacket strömmar på i högt tempo. När vi börjar prata om press så får jag en känsla av ärlighet, men skrattet ligger alltid nära till hands.

– Visst finns det press på mig, men den största pressen kommer från mig själv. Att jag finns med på listor över medaljhopp är inget som känns jobbigt, jag har ju själv som mål att ta medalj. Pressen från media kommer ju efter att man presterat något och jag hade nog lite tur i höstas att det inte gick så bra för svenskarna i andra vintersporter vilket gav mig uppmärksamhet i pressen och sånt är kul, inte att det går dåligt för andra alltså, säger Johan.

Vi pratar ganska mycket om press, men det verkar aldrig som om det är något som påverkar honom, åtminstone inte negativt. Han vänder på det hela och pratar istället om förväntningar och utgår hela tiden från sig själv. Det märks att han tycker att det är kul med uppmärksamhet i pressen, något som andra skulle tycka vara jobbigt.

”Jag har lärt mig att ta bort lite av pressen som jag har på mig själv genom att göra andra saker så att man inte bara tänker på skit”

Hur gör du för att ta bort pressen från dig själv?

– Jag har lärt mig att ta bort lite av pressen som jag har på mig själv genom att göra andra saker så att man inte bara tänker på skit. Småsaker som exakt vad man äter och hur träningen gick. Bland annat så har jag blivit ambassadör för en välgörenhetsorganisation, ”Right To Play”, det gör att man kan sätta idrotten i ett perspektiv. Att hjälpa andra gör att jag hjälper mig själv. Man lär sig att det inte bara handlar om att suga ut så mycket pengar som möjligt av sponsorer, säger han och tar en paus för att sedan fortsätta.

– Fast det är ju en ganska stor del, säger han och skrattar.

– Nej, men ärligt, man lär sig att idrotten inte alltid är nummer ett.

Hur känns det nu när du tänker på OS? Det är ju inte så lång tid kvar.

– Jag är förväntansfull, jag glädjer mig, säger han och undrar om han pratar norska.

– Självklart ger den här perioden mest positiva känslor, i Sverige är OS stort, så det är speciellt, säger Johan och det hörs att han bli upprymd när han pratar om det.

– Igår kväll började jag tänka att det börjar närma sig. Från och med nu och fram till OS finns det en optimal väg mot det bästa resultatet, jag tror inte att jag kommer ta exakt den vägen men jag vill komma så nära som möjligt.

Vägval är någonting som man märker har präglat Johans karriär ända sen tiden som junior. Det har handlat om tränarbyten, strul med förbund och svåra sjukdomar som hade kunnat stoppa vem som helst. Men i stället för att ge upp, hamnade Johan i Norge där han tränar med det norska landslaget och en av sina drömtränare, Peter Mueller från USA.

Det sista vi pratar om är också ett slags vägval, hur han ser på studier och vad han har för framtidsplaner.

– Någon gång kommer det att bli studier, men just nu finns det ingen tid. Efter OS kommer det förmodligen bli fyra år till med skridsko sen kanske jag försöker att förverkliga min pojkdrom om att bli pilot. Men då blir nog inte flickvännen så glad, jag har redan 200 resdagar om året och som pilot lär det inte bli färre, säger han och skrattar nu också.

Det känns inte oväntat att bland det sista som hörs från Johan Røjler är skratt. Han ger ett jordnära intryck men är ändå inte rädd för att ha höga ambitioner. Johan har hittat en väg – om det är den rätta återstår att se.

Jacob Järpepgård